

vel skal gaae nogen Tid hen, inden den aldeles kommer ud af sit Forhold til Staten, saa er den dog saaledes stillet, at det nu først og fremmest er den selv, som Tabet rammer; thi det er kun, hvad der mangler i den 4 p.Ct's Forrentning, som Staten skal tilskyde, og vi ere allerede ude over det Tidspunkt, da Staten behøvede at give et saadant Tilskud. Det er det, der efter min Mening giver Ret til i en vis Grad at betragte Selskabet som et selvstændigt ligeoverfor Staten; Rentegarantien giver vistnok Staten Ret til en stærk Kontrol og med Hensyn til visse Punkter til en Indgriben; men det staaer dog som et selvstændigt Selskab, der selv har tilveiebragt Midlerne, og hvem Tabet først og fremmest rammer, og ubelukkende rammer, naar det engang er kommet ud af sit Forhold til Staten.

Hvad det Spørgsmaal angaaer, om at bestille de Sager, der skulle udføres, hos indenlandske Fabrikanter, da vil det ærede Medlems Udtalelser sikkert komme til Bestyrelsens Kundskab. Med Hensyn til de Vognes Konstruktion, hvorom her er Tale, og Sigt, da hører dette under Indenrigsministeriets Stabskæstelse; der er foretaget allehaande Reduktioner med dem, som ville medføre Besparselser i Driften, og i Henseende til Dimensioner staae de i fuldkommen Samklang med, hvad der i saa Henseende er vedtaget for den jydskke Bane; men hvor man vil lade Arbejderne udføre, det er Noget, som Indenrigsministeren ikke bør have Noget med at gjøre; at de have taget Vognene der, hvor de have fundet dem billigst, derom har jeg ingen Tvivl, og jeg troer ogsaa at have Kundskab om, at det ikke er rigtigt, naar man siger, at man har ubelullet Konkurrence, da jeg veed, at man har henvendt sig til herværende Vognfabrikanter, af hvilke der isørigt ikke er saa overordentlig mange hos os. Jeg skal forøvrigt gjøre opmærksom paa, at der er en enkelt Fabrik, der forsyner næsten hele Kontinentet med saadanne Vogne, og det til en saa billig Pris, at det er meget vanskeligt for Andre at konkurrere med den; men det er isørigt, som jeg udtalte, saadanne Ting, som ligge udenfor Indenrigsministerens Resfort. — Jeg skal ved denne Leilighed bemærke, at der ogsaa er en anden Ting, der ligger udenfor Inden-

rigsministerens Resfort, og det er Balget af den Bygmester, der skal bygge Stationen. Jeg har imidlertid benyttet et gunstigt Dieblif til ved en Overenskomst at sikke mig en meget lovende og dygtig Bygmester, saa jeg kan indestaae for, at ikke utilbørlige smaa økonomiske Bihensyn ville blive tagne, ja endog at det arkitektoniske Hensyn vil faae en overveiende Indflydelse ved Udførelsen af dette virkelige ikke ubetydelige offentlige Arbejde. Jeg har anført dette navnlig med Hensyn til dem, der, efter hvad der nylig er passeret i denne Sag, troe, at jeg staaer paa Barbariets Standpunkt.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, fattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 38 Stemmer.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen: Anden Behandling af Forslag til Lov om det Kongelige naturhistoriske Museums Overgang til Kjøbenhavns Universitet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1003 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag:

Af Ploug, Steen og Clausen:

ad § 3.

Efter første Punktum indskydes:

„Angaaende Tilveiebringelsen af en Plan for denne Bygning med tilhørende Tegninger og Overdragelse vil være at afholde Konkurrence, hvortil bevilges 1,000 Rbd. som Præmie.“

Rettelser.

Sp. 1138, Lin. 24—28. Punktummet: „I det Lovudkast . . . . Lovudkast § 5.“ skal læses saaledes: „I det Lovudkast om Rejsbetjentenes Lønninger, som i sin Tid blev fremlagt for Rigsdagen af min høitagtede Kollega, blev henvisst til § 5 i et samtidigt dermed fremlagt Lovudkast, den almindelige Lønningslov, som nu gjælder.“